

ACCIO

CIUTADANA

46

EDITORIAL

El traspàs de serveis

L'Estatut de Catalunya és una llei de la República Espanyola, promulgada el 15 de setembre de de l'any passat. Té doncs, deu mesos d'existència, i malgrat l'anhel de Catalunya per posseir-la i la preparació política de la nostra terra per assimilar-la, encara s'esperen els resultats visibles que ens donin la sensació de la seva vigència.

Del contingut estatuari se n'ha traspasat fins al dia d'avui, les concessions més migrades, menys peremptòries i més fàcils; la pesca fluvial, els pesos i mesures, l'administració local, sanitat interior, designació de notaris i poca cosa més, tot plegat burocràcia i sensació d'autoritat oficinista, però cap quantitat ni cap servei dotat amb la corresponent partida presupostària, que faci possible un exercici de govern tal com demana Catalunya.

No som nosaltres els indicats a sentir cap pessimisme per el que al traspàs de serveis de la República a Catalunya es refereix, però si què, com a catalans, com a autonomistes i com a republicans, ens hem de plànyer de la lentitud i parsimonia amb què aquest traspàs es va efectuant. Un cert nombre de reconeixements sobre matèries que per l'Estatut afecten Catalunya, haurien pogut ésser traspasades en el terme de breus dies, si circumstàncies que desconeixem però que la realitat ens demostra l'existència, no haguessin actuat de fé en el moviment de transferències; no pensem equivocar-nos gaire, en afirmar que una d'aquestes circumstàncies ha estat la resistència passiva que la Comissió Mixta de traspasos ha trovat dintre les oficines de Madrid, servides en-

cara pels elements de l'antiga monarquia, i, consecutivament anti-catalans.

La llei de l'Estatut és sabotejada, els fets són evidents, si els sabotejadors són alts o són baixos, no podem pas esbrinar-ho nosaltres, però si que tenim el dret de denunciar, com a catalans, aquest sabotatge d'una llei que afecta als interessos morals i materials de Catalunya, i, consecutivament, de la República.

D'aquesta lentitud en el traspàs, podria sorgir-ne una depressió de la confiança que Catalunya té posada en el seu Govern i en el seu Parlament, essent, precisament aquests òrgans de la voluntat del poble, els més interessats en la rapidesa per poguer tenir a les seves mans els factors indispensables d'una obra legislativa i executiva que, ensems que recrear políticament i administrativament Catalunya, donés la mesura de la capacitat del poble català per governar-se a si mateix. Però, a més d'aquesta depressió del sentiment de catalanitat, s'escauria també una depressió del poble de Catalunya envers la confiança ilimitada que ha otorgat a la República Espanyola, tots els elements innumerables que han sentit d'identitat d'idees entre la República i Catalunya, en néixer dintre nosaltres la sospita de què en determinades esferes no hi ha la comprensió que ens mereixem, pensariem en la possible equivocació soferta en entregar la vida de Catalunya a les altes institucions republicanes, sense més garantia que la nostra bona fe.

No solament per a defençar els interessos morals i materials de Catalunya, és precís activar la

SETMANARI DEL PARTIT R.F.N
DE LES COMARQUES GIRONINES

GIRONA

14 juliol 1933

15 CTS